

แนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก
Guidelines development Management of the Burmese Language Curriculum in
Educational Institutions Under the Tak Secondary Educational Service Area
Office

จริยา บุญมา¹, ประจวบ ขวัญมัน²

Jariya Boonma¹, Prachob Kwanman²

Corresponding Author E-mail: Jariyaboonma23@gmail.com

Received: 2024-04-30; Revised: 2024-05-28; Accepted: 2024-08-22

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อ ศึกษาสภาพปัญหาและเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา และหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 11 โรงเรียน และครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จำนวน 92 คน โดยการกำหนดแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.60–1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83 แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าที่ใช้สถิติ (F-test) การวิเคราะห์เนื้อหา การแจกแจงความถี่ และจัดลำดับความสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านมากที่สุด ได้แก่ ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ รองลงมาด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร 2) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประสบการณ์ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา พบว่าผู้บริหารควรวิเคราะห์ข้อมูล จัดอบรมเตรียมความพร้อมให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ และมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งควรส่งเสริมให้ครูนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยต้องมี คู่มือ และการประชาสัมพันธ์ นำข้อมูลย้อนกลับ ผลการประเมินมาปรับปรุง และพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

คำสำคัญ: การบริหารหลักสูตร, หลักสูตรภาษาเมียนมา

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

¹ Student Master of Educational, Education Administration, Kamphaeng Phet Rajabhat University

² อาจารย์ที่ปรึกษา, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

² Advisor, Education Administration, Kamphaeng Phet Rajabhat University

Abstract

This research aims to study 1) To study the condition Administrative problems in administering the Burmese language curriculum in educational institutions 2) Compare the administrative conditions in the administration of the Burmese language curriculum in educational institutions. 3) Find ways to develop the administration in the administration of the Burmese language curriculum in educational institutions. Under the jurisdiction of the Tak Secondary Educational Service Area Office, It is quantitative research. The sample group used in this study consisted of 11 school administrators and 92 foreign language teachers by determining the sample size by stratified stratification. The instrument used to collect data was a questionnaire. The 5-level rating scale has content validity between 0.60– 1.00 and the confidence value for the whole version was 0.88. Questionnaire with more than 1 choice of answer and structured interview form from 17 experts. Data were analyzed by means, standard deviations, percentages, analyzed by finding t-values Data were analyzed using statistics (F-test) and testing for differences in pairwise means by Scheffe's method. Content analysis Frequency distribution and prioritize. The research results found that;

1) The overall management of the Myanmar language curriculum in schools is at a high level. The most prominent aspect is curriculum implementation, followed by curriculum evaluation. 2) A comparison of curriculum management by school size shows significant differences at the 0.05 level, while no significant differences are found based on work experience. 3) Guidelines for improvement suggest that administrators should analyze data, provide teacher training, and involve stakeholders in setting goals, content selection, and instructional planning. Additionally, schools should support teachers with clear guidelines, communication, and feedback mechanisms to enhance curriculum implementation and development.

Keywords: Course administration, Myanmar language course

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานหลักที่ดูแลการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 แห่งได้กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และมาตรา 29 กล่าวว่า “สถานศึกษาส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ พัฒนาระหว่างชุมชน ” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 3 - 8) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีของรัฐบาล กำหนดเป็นนโยบายการบริหารจัดการศึกษาโดยกำหนดนโยบายด้านจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงเน้นการจัดการศึกษาเพื่อ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนในเขตพื้นที่พิเศษเฉพาะ ที่มีความยากลำบากในการบริหารจัดการการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้าง คุณภาพประชากรวัยเรียนกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มที่ด้อยโอกาส กลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร เช่น พื้นที่สูง ชายแดน ชายฝั่ง ทะเล เกาะแก่ง ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นคงของประเทศในระยะยาว

ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ไทยและเมียนมามีพรมแดนติดต่อกันและประชาชน ของทั้งสองประเทศมีความคล้ายคลึงทางด้านภาษา ศาสนาและ วัฒนธรรม รัฐบาลไทยและเมียนมามีความร่วมมือกันหลาย ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจการค้าการลงทุน ด้านวัฒนธรรมสังคม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งในปัจจุบันมีการเปิดประชาคมอาเซียน ส่งผลให้ประเทศไทยมีชาวเมียนมาเข้ามาทำงานในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทยมากขึ้น รวมถึงธุรกิจที่คนไทยสนใจเข้าไป ลงทุนกับประเทศเมียนมามากขึ้นเช่นกัน ภาษาเมียนมาจึงเป็นส่วนสำคัญที่ได้รับความสนใจ และเริ่มมีความสำคัญในเรียนรู้ เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หรือเพื่อการประกอบอาชีพ หรือเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น จากนโยบาย

กระทรวงศึกษาธิการ การจัดการศึกษาปีงบประมาณ 2564 - 2565ว่าด้วยเรื่องการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้ทันสมัย และทันการเปลี่ยนแปลงของโลกลงในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2564: 2)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดตาก ตั้งอยู่ในจังหวัดตาก ซึ่งจากที่รัฐบาล โดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศจัดตั้งให้ จังหวัดตาก (อำเภอแม่สอด-พมพระ และอำเภอแม่ระมาด) เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่ 1/2558 เรื่องกำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจ ลงวันที่ 19 มกราคม 2558 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดตาก ซึ่งมีการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านต่าง ๆ เป็นการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อช่วยยกระดับความรู้ (สำนักงานสภาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ. 2558: 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก มีจำนวนสถานศึกษาในสังกัด ทั้งหมด 21 โรงเรียน เปิดทำการสอนภาษาเมียนมาจำนวน 11 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนภาษาเมียนมาที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับบริบท สภาพแวดล้อม ทรัพยากร งบประมาณ และบุคลากร ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการรับผิดชอบและตัดสินใจ การดำเนินงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลในการพัฒนาภาษาเมียนมาในสถานศึกษา ซึ่งด้านการบริหารงานต้องสอดคล้องกับบริบทพื้นที่สถานศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

จากการศึกษาโดยการสำรวจปัญหาจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดตาก พบว่า สถานศึกษาที่เปิดการสอนภาษาเมียนมา มีความแตกต่างกัน เช่น จำนวนคาบเรียนหรือหน่วยกิตที่ต่างกัน เป็นต้น การขาดแคลนบุคลากรที่ชำนาญด้านภาษาเมียนมา รวมไปถึงนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา จึงส่งผลให้การบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรไม่ต่อเนื่อง และเป็นจุดอ่อนของสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงศึกษาขั้นตอนการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมา ซึ่งเป็นมุมมองใหม่ที่สถานศึกษาเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้กับสถานศึกษาในการต่อยอด พัฒนาให้กับผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาของสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ว่าเป็นอย่างไร เปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา โดยจำแนกตามประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา และเพื่อหาแนวทางทางการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก จำแนกตามประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาเมียนมา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 221) จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาเมียนมา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และสามารถสื่อสารขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และแสดงออก สามารถใช้ภาษาในการแสวงหาความรู้ เพื่อศึกษาต่อและประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของคนเมียนมา สามารถเปรียบเทียบ และถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยด้วยภาษาเมียนมาอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาเมียนมา ดังนั้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว สาระสำคัญในการเรียนภาษาเมียนมาตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาเขียนมาในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น ดีความ สรุปความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาเขียนมาตามแบบแผนและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รู้และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของภาษาเขียนมากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์สู่กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาเขียนมาในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษาและความสัมพันธ์สู่ชุมชนและโลก การใช้ภาษาเขียนมาในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ทั้งนี้ เป้าหมายการเรียนรู้ดังกล่าวกำหนดขึ้นตามมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

การบริหารหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 291 -292) ได้สรุปการบริหารหลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งต่าง ๆ มีแหล่งข้อมูลสำคัญมากมายที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อาทิ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา (รายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม เวลาเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) คำอธิบายรายวิชา แนวการจัดการจัดการเรียน พัฒนาผู้เรียน และเกณฑ์การจบการศึกษา พร้อมกันนี้ สถานศึกษาจะต้องจัดทำเอกสารระเบียบการวัด และประเมินผล เพื่อใช้ควบคู่กับหลักสูตรสถานศึกษา

4. ตรวจสอบพิจารณาคุณภาพหลักสูตร เมื่อจัดทำร่างหลักสูตรสถานศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้วจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไปในการเสนอคณะกรรมการสถานศึกษา ควรจะมีการพิจารณา คุณภาพความถูกต้อง เหมาะสม โดยสามารถทำได้หลายวิธี

5. คณะกรรมการสถานศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ นำเสนอร่างเอกสารหลักสูตรสถานศึกษา และระเบียบการวัดและประเมินผล ต่อคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากมีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการสถานศึกษาก็ให้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณา ปรับปรุงร่างหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้นก่อนการอนุมัติใช้หลักสูตร

6. ใช้หลักสูตรสถานศึกษา ครูผู้สอนหลักสูตรสถานศึกษาไปกำหนดโครงสร้างรายวิชาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายต่อไป

7. วิจัยและ ติดตามผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษาดำเนินการติดตามผลการใช้หลักสูตร อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ เพื่อนำผลจากการติดตามมาใช้เป็นข้อมูลพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้มี คุณภาพและมีความเหมาะสม

วารินทร์ แก้วอุไร (2564: 281 – 282) ได้สรุปการบริหารหลักสูตรไว้ 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหาร หลักสูตร

2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย ที่สำคัญจำเป็นในขั้นตอนแรกก็นำมากำหนดเป้าหมายของหลักสูตรให้ชัดเจน โดยทั่วไป จะกำหนดให้ครอบคลุมพฤติกรรมที่เป็น เป้าหมายทางการศึกษาทั่วไปมี 3 ด้าน ประกอบด้วยด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

3. การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร เป็นการคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระที่คำนึงถึงความ ต่อเนื่องและความยากง่ายของเนื้อหา วัตถุประสงค์ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

4. การกำหนดการจัดประสบการณ์

5. การกำหนดแนวทางและวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่

6. การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ มีกระบวนการตั้งแต่ การวางแผนการใช้หลักสูตรโดยการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรหรือเอกสารประกอบหลักสูตร ประชาสัมพันธ์หลักสูตรเพื่อสร้างการรับรู้ เตรียมบุคลากร บริหารและบริหารหลักสูตร ดำเนินการสอนตามหลักสูตร และนิเทศการใช้หลักสูตร

7. การประเมินผลหลักสูตร การประเมินผลหลักสูตรเป็นกระบวนการที่ดำเนินการได้เป็น 3 ระยะด้วยกัน ทั้งประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ประเมินระหว่างการใช้หลักสูตรเพื่อตรวจสอบผล

8. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร เป็นการนำผลการประเมินหลักสูตรมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้ดีขึ้นอาจเป็นได้ทั้งการปรับปรุงเพียงเล็กน้อยหรือปรับโครงสร้างต่าง ๆ หรืออาจต้องปรับใหม่

สรุปทฤษฎีการบริหารหลักสูตร จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตร ได้ 7 ขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน หมายถึง การสำรวจข้อมูลบริบทสถานศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านประเพณี วัฒนธรรม วิเคราะห์สภาพปัญหา จุดเน้น ทักษะผู้เรียนในอนาคต ความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของชุมชน สังคม และของสถานศึกษา

2. กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง การกำหนดคุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่คาดหวังจะให้เกิดกับผู้เรียนให้ครอบคลุมพฤติกรรม 3 ประเภท คือ ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย รวมถึงทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร หมายถึง การวางแผนตามกรอบสาระการเรียนรู้ของหลักสูตร การคัดเลือกเนื้อหาและจัดเนื้อหาสาระเพื่อบรรจุไว้ในหลักสูตร อย่างเป็นระบบต่อเนื่องกันจากง่ายไปยากเพื่อพัฒนา บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

4. กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ทันสมัยสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีงาม ทักษะการคิด การสื่อสาร การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ทักษะชีวิต ทักษะการใช้เทคโนโลยี และการแก้ปัญหา

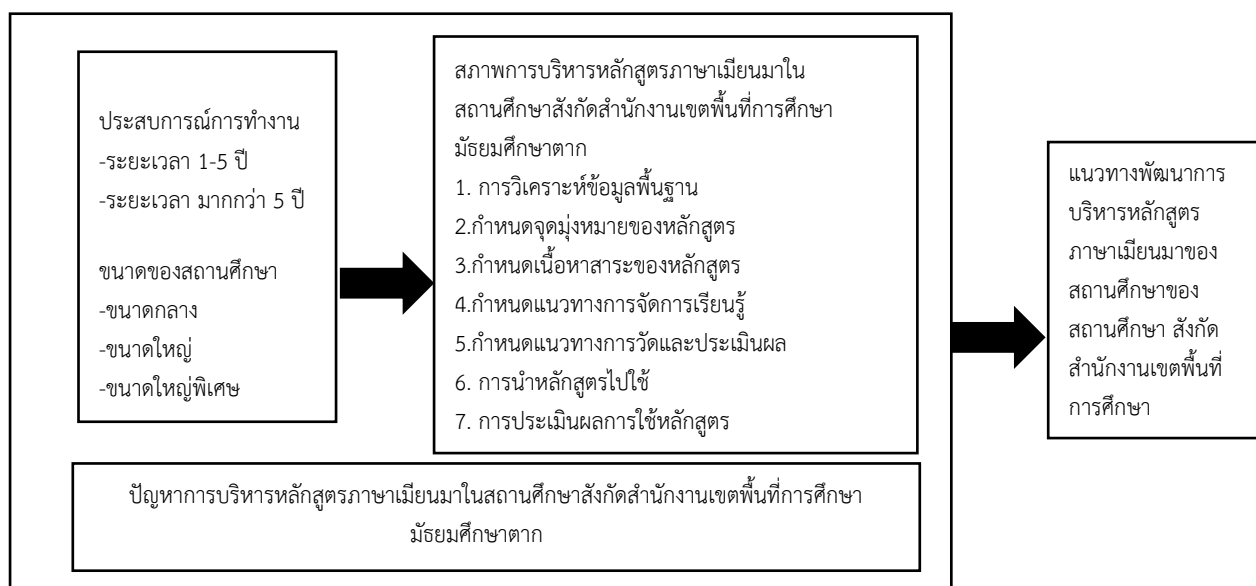
5. กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล การคัดเลือกวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ที่หลากหลาย และให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

6. การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การปฏิบัติของครูผู้สอนและผู้เรียน โดยมีการวางแผนการใช้หลักสูตร จากการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร และมีการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร

7. การประเมินผลการใช้หลักสูตร หมายถึง เครื่องมือในการบอกผลความสำเร็จของหลักสูตรนั้นว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้หรือไม่ ควรมีการวางแผนการประเมินหลักสูตร แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ประกอบด้วย ประเมินก่อนใช้หลักสูตร ระหว่างใช้หลักสูตร และหลังใช้หลักสูตร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด จากงานวิจัยมาสังเคราะห์แนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตร ภาษาเขียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก มีขั้นตอนที่สำคัญ 7 ขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก

ขั้นตอนที่ 1.1 การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก

ขั้นตอนที่ 1.2 เปรียบเทียบสภาพ และปัญหาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ปีการศึกษา 2565 จำนวน 11 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 11 คน และครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จำนวน 108 คน รวม 119 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ปีการศึกษา 2565 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางเครซี, และ มอร์แกน (Krecie, & Morgan. 1970: 608 - 609) กำหนดสัดส่วนและสุ่มแบบง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 92 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 11 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง และครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จำนวน 81 คน โดยการแบ่งสัดส่วนและสุ่มแบบง่าย รวม 92 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Multiple Choice) ประกอบด้วย ตำแหน่ง เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Rating scale) (บุญชม ศรีสะอาด. 2560: 121) จำนวน 75 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามปัญหาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก โดยเป็น 2 ลักษณะคำถาม เป็นแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (Multiple response)

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาสร้างเครื่องมือแบบสอบถามให้ตามขั้นตอนที่ได้จากการสังเคราะห์เรื่องการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา
3. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงหรือได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity มีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้เท่ากับ 0.60 – 1.00 จำนวน 75 ข้อ
4. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) กับโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ถึงผู้บริหารสถานศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งเอกสารทางออนไลน์ และประสานไปยังผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้น 92 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ขนาดของสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-Tests จำแนกตามขนาดสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ F-test หากมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะนำทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน โดยกำหนดคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

1. ผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 2 คน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน
3. อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย ที่มีผลงานหรืองานด้านภาษาเมียนมา จำนวน 3 คน
4. ศึกษานิเทศก์ที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 3 คน
5. ครูหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ หรือครูผู้สอนภาษาเมียนมาที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปีหรือครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งได้มีการนำผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 โดยนำข้อสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก น้อยที่สุด และมีปัญหามากที่สุด มาเป็นกรอบในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ประกอบด้วย 1) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร 4) ด้านการกำหนด

แนวทางการจัดการเรียนรู้ 5) ด้านกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล 6) ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ และ 7) ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ขอสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการประสานไปยังผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง เพื่อขออนุญาต นัดหมายเข้าสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง หรือโทรศัพท์ และช่องทางออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และจัดลำดับความสำคัญแล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง เพื่อรวบรวมเป็นแนวทางแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาเพื่อของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน 3 อันดับแรก พบว่า ด้านที่มีสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษามากที่สุด ได้แก่ ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ รองลงมาคือด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร ด้านการกำหนดแนวทางการวัด และประเมินผล ตามลำดับดังตารางดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงระดับสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ในภาพรวม

ข้อ	รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการนำหลักสูตรไปใช้	4.27	0.52	มาก
2	ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร	4.24	0.46	มาก
3	ด้านการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล	4.23	0.60	มาก
4	การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.17	0.57	มาก
5	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของการบริหารหลักสูตร	4.15	0.54	มาก
6	การกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร	4.09	0.56	มาก
7	การกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้	3.88	0.54	มาก
รวมเฉลี่ย		4.15	0.50	มาก

2. ผลการวิเคราะห์ปัญหา การบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ในภาพรวม แต่ละด้านเรียงจากพบปัญหามากที่สุด ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงระดับปัญหาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ในภาพรวม

ข้อ	รายการ	ความถี่ (f)	ร้อยละ (%)
1	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของการบริหารหลักสูตร	72	78.21
2	การกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร	68	73.91
3	การประเมินผลการใช้หลักสูตร	60	65.22

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ความถี่ (f)	ร้อยละ (%)
4	ด้านการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล	57	61.96
5	ด้านการการนำหลักสูตรไปใช้	57	61.96
6	ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	52	56.52
7	ด้านการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้	35	38.04

3. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก จำแนกตามประสบการณ์ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3 และจำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ดังตารางที่ 4 - 5

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก จำแนกตามประสบการณ์ ในภาพรวม

ข้อ	รายการ	ประสบการณ์ทำงาน						t	Sig.
		ต่ำกว่า 5 ปี			มากกว่า 5 ปี				
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ		
1	ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของการบริหารหลักสูตร	4.10	0.54	มาก	4.18	0.53	มาก	-0.73	0.47
2	ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.04	0.57	มาก	4.25	0.57	มาก	-1.82	0.71
3	ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร	3.98	0.58	มาก	4.16	0.55	มาก	-1.54	0.13
4	ด้านการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้	3.76	0.55	มาก	3.96	0.53	มาก	-1.73	0.09
5	ด้านการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล	4.12	0.62	มาก	4.30	0.59	มาก	-1.45	0.15
6	ด้านการการนำหลักสูตรไปใช้	4.21	0.47	มาก	4.31	0.56	มาก	-0.87	0.39
7	ด้านการการประเมินผลการใช้หลักสูตร	4.19	0.49	มาก	4.28	0.45	มาก	-0.86	0.39
รวมเฉลี่ย		4.06	0.49	มาก	4.20	0.50	มาก	-1.42	0.16

p<.05

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ในภาพรวม

การบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของการบริหารหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.32	0.67	2.41	0.10
	ภายในกลุ่ม	89	25.77	0.28		
	รวม	91	27.10			
2. ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.91	0.96	3.01	0.05*
	ภายในกลุ่ม	90	29.47	0.32		
	รวม	92	31.38			
3. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.92	0.47	1.47	0.24
	ภายในกลุ่ม	90	29.25	0.31		
	รวม	90	30.17			
4. ด้านการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	0.62	0.31	1.06	0.35
	ภายในกลุ่ม	90	27.36	0.29		
	รวม	92	27.99			
5. ด้านการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	1.56	0.78	2.19	0.12
	ภายในกลุ่ม	90	33.12	0.36		
	รวม	92	34.68			
6. ด้านการการนำหลักสูตรไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	2	0.60	0.30	1.09	0.34
	ภายในกลุ่ม	90	25.39	0.27		
	รวม	92	25.98			
7. ด้านการการประเมินผลการใช้หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.90	0.45	2.16	0.12
	ภายในกลุ่ม	90	19.48	0.21		
	รวม	92	23.69	0.50	2.03	0.14
				0.24		

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบสภาพการการบริหารงานด้านหลักสูตรภาษาเมียนมาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก จำแนกตามขนาดสถานศึกษา เปรียบเทียบเป็นรายคู่

ขนาดสถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		4.22	3.99	4.71
กลาง	4.22	-	0.06	0.14
ใหญ่	3.99		-	0.03*
ใหญ่พิเศษ	4.71			-

P<.05

4. แนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของการบริหารหลักสูตร พบว่า อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานในการศึกษา รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดประชุม

ทำการ SWOT Analysis วิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ผู้ปกครอง และนักเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาแผนยุทธศาสตร์ชาติ จุดเน้น ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามนโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อวางแผนกำหนดนโยบาย หรือโครงการให้บรรลุภารกิจที่กำหนดไว้และเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด ตามลำดับ

4.2 ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครู เข้ารับการอบรม แนวทางการบริหารหลักสูตร สถานศึกษาในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้ชัดเจน สอดคล้องกับ พฤติกรรมของผู้เรียน รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรร่วมกับครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเก็บรวบรวม ข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดประชุมวางแผน เพื่อพัฒนาผู้เรียนจากวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ที่สถานศึกษา ตามลำดับ

4.3 ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร พบว่า อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ควร ประชุมร่วมกันในการกำหนดเนื้อหาสาระเพื่อบรรจุไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็น ร่วมกันวางแผนการ กำหนดเนื้อหาสาระเพื่อบรรจุไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยเน้นการออกแบบการเรียนรู้ แบบ Active Learning ตามลำดับ

4.4 ด้านการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ พบว่า อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรร่วมกับครู ประชุม วางแผนกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควร ส่งเสริมให้ครู เข้าร่วมการอบรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัยอยู่เสมอ และผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล เพื่อสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนของครู ให้การจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีขึ้น ตามลำดับ

4.5 ด้านกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล พบว่า อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรร่วมกันกับครู วิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตร วางแผนกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลให้หลากหลายและยืดหยุ่น รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมแนวทางการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้การสนับสนุนกับครูใน การติดตามการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนของครู ตามลำดับ

4.6 ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม การนำหลักสูตรไปใช้ และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมหรือโครงการและเผยแพร่ความรู้เรื่องหลักสูตร การเรียน รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้จัดทำคู่มือการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา ด้านการนำไปใช้ ทั้งครูและนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ควรร่วมกันกับครู นิเทศติดตามการนำหลักสูตรไปใช้กับผู้เรียน รายงานผลการใช้ หลักสูตรทุกปีการศึกษาตามลำดับ

4.7 ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร พบว่า อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรร่วมกับคณะกรรมการ บริหารหลักสูตรวางแผน กำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตร สร้างความเข้าใจในการประเมินตามตัวชี้วัดที่ตั้งไว้ในแต่ละด้าน อย่างเป็นระบบในการปรับปรุงหลักสูตร รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำกับ นิเทศ ติดตามผลการใช้หลักสูตร ในสถานศึกษา อย่างสม่ำเสมอ และผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการจัดประชุมพิจารณาตัดสินผลการเรียนรู้ การประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้เรียนในการเรียนการสอนภาษาเมียนมา ในแต่ละปีการศึกษา และนำผลการพิจารณา ปรับปรุงหลักสูตรเมียนมาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ผู้วิจัยอภิปรายผลวิจัยได้ ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก กำหนดนโยบาย และจุดเน้นมีเป้าหมายพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้หลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มี

คุณภาพสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ อดิสร (2564: 84) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) พบว่า 1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ใน ระดับมาก สามารถเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการเลือกเนื้อหาสาระ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านการจัดเนื้อหาสาระ ด้านการสำรวจความต้องการ ด้านการประเมินผลและวิธีการ ประเมินผล และด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ 2. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) มี 19 แนวทาง

2. สภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตาก จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ฐานพัฒน์ ไกรสร (2565: 177) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนจำแนกตามตำแหน่งวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตาก จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เหมือนฝัน วงษ์เดช (2562: 133) ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดลพบุรี พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีทัศนะต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการ เตรียมความพร้อมของสถานศึกษาด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร ด้านการ ดำเนินการบริหารหลักสูตร ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล และด้านการสรุปผลการดำเนินงานของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละด้านดังต่อไปนี้

4.1 ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของการบริหารหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางไว้ ดังนี้ ผู้บริหาร สถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานในการศึกษา และควรจัดประชุมทำการ SWOT Analysis วิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตร อีกทั้งควรและผู้บริหารสถานศึกษาควร ศึกษาแผนยุทธศาสตร์ชาติ จุดเน้น ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามนโยบายสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา เพื่อวางแผนกำหนดนโยบาย หรือโครงการให้บรรลุภารกิจที่กำหนดไว้และเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2560) ได้ทำรายงานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร จัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกลุ่ม ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการ เรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการหลักสูตร ที่เหมาะสมในการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้น มี 5 ขั้นตอนดังนี้ ได้แก่ 1) การศึกษาบริบท 2) การวางแผนการใช้หลักสูตร 3) การดำเนินการใช้หลักสูตร 4) การนิเทศ ติดตาม ส่งเสริมหลักสูตร และ 5) การประเมินผลและพัฒนาหลักสูตร

4.2 ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางไว้ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควร ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม แนวทางการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา ถึงการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้ชัดเจน สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียน วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ที่สถานศึกษา ควร ดำเนินการร่วมกับครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา คำเพชรดี (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิผล

ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผลการวิจัย พบว่ารูปแบบการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ 1) ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิผล มี 7 ด้าน ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายและนโยบายของหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การนิเทศภายใน ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและครู การบริหารจัดการหลักสูตรแบบมีส่วนร่วม การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาบุคลากรและการพัฒนาตนเอง 2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผนการจัดองค์การ การนำองค์การ และการควบคุม และ 3) ด้านประสิทธิผลการบริหารหลักสูตร มี 3 ด้าน ได้แก่ สมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน สมรรถนะการสอน และการเป็นที่ยอมรับของครู และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

4.3 ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางไว้ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ควรประชุมร่วมกันในการกำหนดเนื้อหาสาระเพื่อบรรจุไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และควรสร้างโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็น ร่วมกันวางแผนการกำหนดเนื้อหาสาระเพื่อบรรจุไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา อีกทั้งควรส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร จำเมืองฮาม (2563) ได้ทำรายงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่าผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ลำดับที่ 2 ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ ลำดับที่ 3 ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ลำดับที่ 4 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับที่ 5 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 2) แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้มี 5 องค์ประกอบ 27 แนวทาง โดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

4.4 ด้านการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางไว้ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควร ร่วมกับครูในการจัดประชุม วางแผนกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และควรส่งเสริมให้ครู เข้าร่วมการอบรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร จำเมืองฮาม (2563) ได้ทำรายงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่าผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ลำดับที่ 2 ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ ลำดับที่ 3 ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ลำดับที่ 4 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับที่ 5 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 2) แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้มี 5 องค์ประกอบ 27 แนวทาง โดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

4.5 ด้านกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางไว้ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรร่วมกันกับครูวิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตร วางแผนกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลให้หลากหลายและยืดหยุ่น และควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมแนวทางการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา และติดตามการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สงกรานต์ เรืองประทีป (2559) ได้ทำวิจัยเรื่องการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 4 พบว่า การนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผล การที่ผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้สอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมมือกันจัดทำแผน โครงการนิเทศ กำกับ ติดตาม พร้อมทั้งการประเมินผลการใช้หลักสูตรของ สถานศึกษา จัดทำตัวชี้วัดความสำเร็จเพื่อนำผลมาปรับปรุง และพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด

4.6 ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางไว้ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูเข้า รับการอบรมการนำหลักสูตรไปใช้ และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมหรือโครงการและเผยแพร่ความรู้ เรื่องหลักสูตรการเรียน แก่ชุมชนและสังคมผ่านกิจกรรมการบริการวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ มีการรายงานผลการใช้หลักสูตร ทุกปีการศึกษา เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำผลการใช้หลักสูตรไปปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กษมา ขนวงค์ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะใน ศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเอกชน พบว่า การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการให้ความสำคัญกับการ พัฒนาครูผู้สอน จัดเตรียมบุคลากรและครูเข้า

สอน และสร้างเจตคติที่ดี เกี่ยวกับหลักสูตร มีการนำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน จัดให้มีการเรียนการสอนแบบ Active Learning เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

4.7 ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางไว้ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรร่วมกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรในการร่วมมือกันวางแผน กำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตร สร้างความเข้าใจในการประเมินตามตัวชี้วัดที่ตั้งไว้ในแต่ละด้านอย่างเป็นระบบในการปรับปรุงหลักสูตร กำกับ นิเทศ ตรวจสอบผลการใช้หลักสูตร ในสถานศึกษา อย่างสม่ำเสมอ และควรมีการจัดประชุมพิจารณาตัดสินผลการเรียนรู้ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้เรียนในการเรียนการสอนภาษาเมียนมา ในแต่ละปีการศึกษา และนำผลการพิจารณาไปปรับปรุงหลักสูตรเมียนมาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กษมา ชนวงค์ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหาร จัดการหลักสูตร สถานศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน พบว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตร ประเมินด้านความสอดคล้องของเนื้อหาวิชา และวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร และความสำเร็จของหลักสูตร โดยผู้อำนวยการนำ ผลการประเมินไปใช้เพื่อปรับปรุง และ พัฒนาหลักสูตร ร่วมกับข้อมูลอื่นๆ และบริบทที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการวิจัย เรื่องแนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก โดยสภาพการบริหารงานที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ และ ปัญหาพบค่าความถี่สูงสุด คือ ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษา ควรสนับสนุนบุคลากรภายในสถานศึกษา ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ อาจนำไปกำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้สถานศึกษา ดำเนินการเป็นโครงการในแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศนำไปปฏิบัติ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ นำไปปฏิบัติในสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพด้านภาษาต่างประเทศให้มีคุณภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการบริหารหลักสูตรภาษาเมียนมาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2.3 ควรทำวิจัยเรื่องรูปแบบการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการบริหารหลักสูตร โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

_____. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

_____. (2564). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2564 - 2565. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

กษมา ชนวงค์. (2564). รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

ฐานพัฒน์ ไกรสร. (2565). การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรสุคนธ์ สงคราม.

- นภาพร จำเมืองฮ่อม. (2563). การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษาและพัฒนาการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- รัตนา คำเพชรดี. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพของ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารและพัฒนาการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2564). การพัฒนาหลักสูตรจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สงกรานต์ เรืองประทีป. (2559). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจพิเศษ. (2558). ประกาศ กนพ. 1/2558 เรื่อง กำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2565, จาก www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=13592&filename=special_economic_dev
- เหมือนฝัน วงเดช. (2562). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดลพบุรี. วารสารละติจูด มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. 3(1): 133-148.
- อวิศยา แสงทอง. (2564). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดชายแดนภาคใต้. (รายงานวิจัย). สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607 – 610